

ANNALES ACADEMICI.

De lotgevallen onzer hoogeschool leveren nog geen breed verhaal M. H. De geschiedenis van een enkel jaar uit het eerste kinderleven eener stichting, is zelden rijk.

Toch is er iets.

Met dank aan God en menschen mogen we hier uitspreken, dat de eerst zoo felle inspraak op het recht van ons optreden thans schier geheel verstomde. Immers door van het wetenschappelijk terrein naar de markt der strandbewoonsters over te loopen, geeft uw betwister in de schatting der tot meêoordeelen bevoegden, u onbetwist gewonnen spel. Schier van elke autoriteit en van elken kring van beteekenis ondervonden we dan ook reeds dit eerste jaar een bejegening, gelijk te beurt valt aan elke stichting van normale existentie, en uitsluitend bij enkele irenische predikanten stuitten we nog af, niet op een principiël weerstand bieden, maar op een prikkelbaarheid der geraakte conscientie, die lucht zocht door aan alle hoeken der straten te roepen: „o, die Vrije Universiteit!“. Bestand kreeg deze spijt nog slechts in den Frieschen kring, van de „Vrienden der Waarheid“, die, door onzen Voorzitter-Curator in schooner dagen opgericht, om „de zaak des Heeren“ te dienen, nu helaas, reeds ver genoeg zijn eigen standaard wegwierp, om 's Heeren zaak in den lande, tevens de zaak van burger- en concientie-vrijheid, in het vrije Friesland tegen te staan.

Het College van heeren Directeuren en Curatoren onderging geene verandering, doordien de aftredende leden, tot aller vreugde, een hernieuwde benoeming met hernieuwing van hun genegenheid aannamen. Maar verandering kwam wel in het College van gewestelijke Directeuren en gij gedooft het in mij dat ik hier eershalve en met dank, meer nog met rouw der ziele, onzen afgestorven broeder Sanders gedenk, een jaar geleden op den Stichtingsdag nog als een der Hoofdstichters in ons midden, en nu reeds van ons gegaan, ons slechts de heugenis latend van zijn mildheid, zijn beslistheid, zijn trouw! Vergelde God Almachtig aan